

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

30 NOVEMBER 1993

ONTWERP VAN DECREET

**houdende de algemene uitgavenbegroting
van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden
uitgebracht door de heer D. Van der Maelen
aan de Commissie voor Financiën en Begroting**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer S. De Clerck.

Vaste leden : de heren A. Arts, F. Cauwenberghs, S. De Clerck, P. Deprez en H. Suykerbuyk ;

de heren J. De Bremaeker, J. Sleenckx, D. Van der Maelen en J. Van der Sande ;

de heren H. De Croo, A. Kempinaire en R. Wierinckx ;

de heer G. Annemans ;

de heer P. Van Grembergen ;

de heer J. Ulburghs.

Plaatsvervangers :

de heren H. Candries, F. Ghesquière, L. Martens, C. Moors en H. Van Wambeke ;

de heren P. Hostekint, J. Leclercq, G. Swennen en G. Vermassen ;

de heren L. Pierco, S. Platteau en D. Ramoudt ;

de heer K. Van Overmeire ;

de heer H. Schiltz ;

de heer H. Van Dienderen.

Zie :

15 (1992-1993)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet + Bijlagen I tot XXIV
- Nrs. 2 tot 10 : Amendementen
- Nr. 11-A : Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken

DAMES EN HEREN.

De Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden heeft op 21 oktober en 16 november 1993 de haar toebedeelde decreetsartikelen en programma's van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994 besproken en goedgekeurd.

De uitgavenbegroting werd besproken in samenhang met het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 (Stuk 415 (1993-1994) — Nr. 1) en met de beleidsbrief „Externe betrekkingen in 1994” (Stuk 431 (1993-1994) — Nr. 1) ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering en bevoegd voor externe betrekkingen.

Het verslag bestaat uit twee delen :

1. Bevoegdheden van de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

II. Bevoegdheden van de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

1. BEVOEGDHEDEN VAN DE HEER L. VAN DEN BRANDE, MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

A. ALGEMENE BESPREKING

1. Inleiding door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

De acties 1994 bouwen verder op de vroegere beleidsbrieven. De staatshervorming van 1993, de grondig gewijzigde sociaal-economische toestand en belangrijke Europese evoluties hebben wel tot gevolg dat het externe beleid van Vlaanderen in 1994 in een vernieuwde context zal gevoerd worden. Dit zal heroriëntaties, nieuwe en andere prioriteiten en accenten, evenals nieuwe acties met zich meebrengen.

De middelen voor buitenlandse acties in 1994 zijn nogmaals verhoogd

- + 150 miljoen frank voor samenwerking met en in derde wereldlanden ;

— + 20, 8 miljoen frank voor ondersteuning van de werking van de diplomatieke vertegenwoordigers ;

— + 71,1 miljoen frank voor „investeringen in Vlaanderen” ;

alle andere kredieten zijn gehandhaafd op het peil 1993.

Zoals in 1993 stel ik een horizontale begroting “externe betrekkingen 1994,, voor. In totaal zijn alle kredieten van de Vlaamse Gemeenschap in verband met buitenlands beleid in 1994 gestegen.

1. Naar een vernieuwd Vlaams buitenlands beleid

Vlaanderen kan voortaan zijn interne autonomie ook volwaardig extern uitoefenen (foro **interno**, foro **externo**). Dit geeft niet alleen de mogelijkheid om een versterkt buitenlands beleid te voeren, maar plaatst dat buitenlandse beleid ook in een totaal nieuwe context.

Dit schept nieuwe mogelijkheden maar ook nieuwe verantwoordelijkheden. Vlaanderen heeft nu de kans en ook de formidabele uitdaging om een modern extern beleid te voeren.

Vlaanderen zal attractief genoeg moeten zijn voor **mogelijke** geïnteresseerde internationale partners,

Het externe beleid kan nooit los gevoerd worden van de binnenlandse beleidsopties.

De nieuwe internationale rechten kunnen niet los van de plichten gezien worden. Vlaanderen is geen eiland en mag zich ook nooit op zichzelf sluiten. Het kan nu voor de eerste maal in zijn geschiedenis een eigen -weliswaar bescheiden — bijdrage leveren tot vrede, welvaart en internationale solidariteit in Europa en in de rest van de wereld.

De grote uitdaging voor het toekomstige externe beleid wordt het vinden van een harmonisch evenwicht tussen de nieuwe internationale rechten en plichten van Vlaanderen.

Nu Vlaanderen volwaardig internationaal bevoegd is geworden zal het zijn buitenlands beleid ook een volwaardige politieke dimensie moeten geven.

Hiervoor kan voortgebouwd worden op :

1. de reeds gelegde fundamenten met betrekking tot het Europa van de culturen ;
2. de nauwe samenwerking met buurlanden en -regio's ;
3. de samenwerking met landen uit centraal- en Oost-Europa
4. de versterking van de Vlaamse economie, via export en het aantrekken van buitenlandse investeringen.

De uitstraling van Vlaanderen in het buitenland blijft een belangrijke peiler van het externe beleid. De Europese integratie en de nieuwe mogelijkheden van het verdrag van Maastricht houden voor Vlaanderen nieuwe uitdagingen in. Ook kan Vlaanderen nu bepalen welke verantwoordelijkheid het binnen zijn bevoegdheden wil opnemen in de ontwikkeling van landen in ontwikkeling.

In het federale België zal een heel nieuwe samenwerking met de andere gemeenschappen en gewesten op basis van gelijkwaardigheid en wederzijds respect opgezet moeten worden.

2. Het institutionele kader van het Vlaamse buitenlandse beleid

De eerste aandacht gaat nu uit naar het afsluiten van **samenwerkingsakkoorden** inzake artikel 146 van het **unie**verdrag, inzake het sluiten van gemengde verdragen, inzake de vertegenwoordiging van België bij internationale organisaties en inzake de internationale rechtsgedingvoering.

Ook binnen de Vlaamse regering en de Vlaamse administratie worden de coördinatie- en informatiemechanismen versterkt (gedragscodes, protocol van samenwerking, enz.).

Met de Vlaamse Raad zullen de nodige afspraken gemaakt worden om de bij wet voorziene betrokkenheid bij het buitenlandse beleid te realiseren.

3. Vlaanderen in het federale België

De Belgische staatsordening is geen star en immobiel gegeven, maar was en blijft een voortdurend proces. Ik ben van mening dat Vlamingen en Franstaligen op basis van gelijkwaardigheid in de toekomst onder elkaar moeten uitmaken wat ze samen willen doen en samen beter kunnen doen.

In een federaal land is het van het grootste belang dat de deelstaten een goede samenwerking nastreven. Vlaanderen heeft hiertoe steeds het voortouw genomen en zal hiervoor steeds blijven ijveren.

De samenwerking met de Duitstalige Gemeenschap verder geïntensifieerd.

Ook met de Franse Gemeenschap wenst Vlaanderen nog steeds een samenwerkingsakkoord af te sluiten. Dit kan echter alleen op basis van de erkenning van het territorialiteitsbeginsel en het hieraan gekoppelde principe van **niet-inmenging** in elkaars interne aangelegenheden.

Concrete afspraken met Wallonië werden gemaakt of zijn in voorbereiding wat betreft o.m. :

1. de geregionaliseerde handelsattachés ;
2. de uitwisseling van informatie in verband met projecten met gewestgrensoverschrijdende milieu-effecten ;
3. het beleid inzake openbare werken, enz.

De met het Brussels hoofdstedelijk gewest gemaakt afspraken tot overleg inzake onder meer het openbaar vervoer zullen verder opgevolgd worden.

4. Vlaanderen en de EG

De verwezenlijking van de Europese Economische en Monetaire Unie is noodzakelijk voor de verdere ontplooiing van de Vlaamse economie.

Een eengemaakt Europa zal enkel lukken indien dit Europa gebouwd wordt op haar culturen.

Het nieuwe artikel 146 van het verdrag laat toe dat ook regionale ministers met stemrecht aan de raden deelnemen.

Vlaanderen zal via zijn vertegenwoordigers in het comité van de regio's voor het eerst binnen het Europese wetgevend proces een rechtstreekse bijdrage kunnen leveren tot het uitbouwen van die regionale en culturele dimensie.

Vlaanderen zal een voortrekkersrol blijven spelen in de verwezenlijking van "het Europa van de culturen,, dat een pleidooi is voor een sociaal en cultureel gecorrigeerde markteconomie.

Op 1 januari 1994 treedt de tijdens het Belgische voorzitterschap goedgekeurde hervorming van de structuurfondsen in werking. Getrouw aan de doelstelling om de mogelijkheden geboden door Europese fondsen en programma's zo optimaal mogelijk aan te wenden, neem ik de nodige initiatieven om Vlaanderens belangen terzake maximaal te behartigen.

Wat in het bijzonder interreg en de grensoverschrijdende samenwerking betreft, zullen nu gecoördineerde lange ter-

mijnstrategieën uitgewerkt worden. De grensoverschrijdende samenwerking mag zich niet beperken tot het louter uitvoeren van individuele projecten — hoe waardevol ook.

Op 1 januari 1994 zou het vierde kaderprogramma van de EG inzake onderzoek en ontwikkeling van kracht moeten worden. Voor de stimulering van de deelname van Vlaamse onderzoeksploegen aan Europese onderzoeksprogramma's worden in de toekomst jaarlijks 130 miljoen frank voorzien.

Binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werden door de secretaris-generaal van het departement coördinatie een aantal initiatieven gelanceerd ter optimale afstemming van de organisatie en de werking van het ministerie op de initiatieven van de Europese gemeenschap. Hieraan zal in 1994 verder uitvoering gegeven worden.

5. Vlaanderen en het Europa van de regio's

Vlaanderen blijft een vooraanstaande rol spelen in de "Are,, .

Met Baden-Württemberg is sinds 1992 een concreet werkprogramma in uitvoering (bijvoorbeeld Vlaamse week in juli 1993, deelname van Vlaanderen aan de Stuttgarter Buchwoche in november 1993).

Na de ondertekening op 28 mei 1992 van een intentieverklaring tussen Vlaanderen en Catalonië werd door Vlaanderen een ontwerp van samenwerkingsakkoord overgemaakt. De Catalaanse partner heeft zijn akkoord gegeven aan de tekst van dit akkoord, die ik samen met een concreet werkprogramma zo spoedig mogelijk hoop te ondertekenen.

Voorts zal op ad hoc basis worden samengewerkt met regio's als Beieren, Sachsen Freistaat, Wales en Schotland.

In het nu aflopende interreg 1-programma voor Noord-Frankrijk werden heel wat samenwerkingen geïnitieerd in zes grote actiedomeinen : economie, milieu, transport, toerisme, vorming en sociale acties, lokale initiatieven. Met interreg II is de tijd gekomen om aan de samenwerking een gestructureerd en meer gecoördineerd lange termijnkarakter te geven. In een multicultureel grensgebied als de Frans-Belgische grenszone en mede in het licht van de culturele paragraaf van het verdrag van Maastricht, zou het interreg-programma ook meer mogelijkheden moeten bieden om via grensoverschrijdende contacten en initiatieven de wederzijdse waardering voor elkaars taal en cultuur te bevorderen.

6. Vlaanderen en Nederland

Vlaanderen is sinds kort in een nieuwe relatie van gelijkwaardigheid en partnerschap met Nederland binnengetreten.

Dit komt het meest duidelijk tot uiting in het dossier van de zogenaamde waterverdragen.

In het licht van de totstandkoming van de transeuropese netwerken zijn Nederland en Vlaanderen van oordeel dat adequate oplossingen moeten gezocht worden voor de vaststelling van het tracé en de capaciteitsbezetting van een Hogesnelheidslijn (HSL) naar Nederland.

Er is reeds concreet overleg over technologische samenwerking ; een topontmoeting met collega Andriessen vindt plaats op 19 januari 1994.

Een nieuw verdrag tussen Vlaanderen en Nederland dat ruimer is dan het huidige Belgisch-Nederlands cultureel verdrag wordt in het vooruitzicht gesteld.

De vaste gemengde commissie van het cultureel akkoord werd in 1993 opnieuw samengesteld. Zij zal einde 1993 een definitief rapport uitbrengen over de plaats en de rol van dit akkoord en de regeling van de (culturele) samenwerking tussen Nederland en Vlaanderen in het algemeen.

Na de herstructurering en de heroriëntering van de Nederlandse Taalunie zal nu de volle aandacht kunnen uitgaan naar de internationale prioriteiten van de Taalunie in 1994, met name :

1. het Nederlands als bestuurs- en cultuurtaal in Europa ;
2. de culturele uitstraling van de docentschappen in het buitenland ;
3. de bevordering van taaltechnologie (cfr. Vlaams programma).

Met de Zuidnederlandse provincies hebben vier ambtelijke werkgroepen een aantal projectvoorstellen voorbereid in de volgende domeinen :

1. welzijn, volksgezondheid en cultuur ;
2. milieubeheer ;
3. mobiliteit, infrastructuur en ruimtelijke ordening ;
4. wetenschapsbeleid, kennistransfer, ontwikkeling sociaal-economisch beleid.

De werkzaamheden zijn dermate gevorderd dat op korte termijn concrete afspraken voor samenwerking zullen gemaakt worden.

7. Vlaanderen en Centraal- en Oost-Europa

Centraal- en Oost-Europa blijft een prioriteit in het buitenlands beleid van de Vlaamse regering.

Het vastleggingskrediet bedraagt 373,7 miljoen frank, dit is hetzelfde als in 1993. In 1994 zal een eerste evaluatie gebeuren.

De Vlaamse regering wil ook in 1994 Vlaamse investeerders in Centraal- en Oost-Europa steunen via het fonds nieuw Europa.

Meerdere contacten werden gelegd met het oog op het aanvatten van formele verdragsonderhandelingen voor een samenwerkingsverdrag met Polen en Hongarije die terzake vragende partij zijn. Het is de bedoeling dat deze verdragen betrekking hebben op de volledige bevoegdheidssfeer van Vlaanderen.

In opvolging van de gemeenschappelijke verklaring tussen Vlaanderen en de Tsjechische Republiek ondertekend in maart 1993 ter gelegenheid van mijn bezoek aan Praag, wordt de samenwerking met Tsjechië verder uitgebreid.

Een concrete samenwerking met de regio van Sint-Petersburg wordt verder onderzocht met het oog op concrete initiatieven in 1994.

Bij al deze initiatieven wordt gestreefd naar synergieën met Europese en internationale programma's zoals Phare en Tacis. Samen met de internationale arbeidsorganisatie zal Vlaanderen twee projecten opzetten in Centraal- en Oost-Europa.

8. Investeren in Vlaanderen

Het aantrekken van buitenlandse investeerders is meer dan ooit een prioriteit voor de Vlaamse regering.

In 1994 worden de werkingsmiddelen van “investeren in Vlaanderen”, fors opgetrokken tot 136,7 miljoen frank.

Er wordt een dienst met afzonderlijk beheer opgericht, die wordt uitgebreid met :

- 3 investeringsprospectoren in Brussel ;
- 2 bijkomende investeringsprospectoren in de US (Midwest en Houston-Texas) ;
- 1 investeringsprospecteur in Zuidoost-Azië ;
- 1 technologische attaché in Tokyo.

Er zal opvolging gegeven worden aan de investeringsseminaries van 1993.

9. Vlaanderen in de wereld

Mijn officiële bezoek aan Quebec en de wetenschappelijke zending in Alberta zullen in 1994 met zorg opgevolgd worden.

Er zal uitvoering gegeven worden aan de beslissing van de Vlaamse regering van 23 juni 1993 om het cultureel akkoord met de Volksrepubliek China opnieuw op te starten, en de economische, commerciële, universitaire, wetenschappelijke en technologische samenwerking met dat land te bevorderen.

Extra-aandacht blijft uitgaan naar de Magreb-landen, waar gestreefd wordt naar meer sociaal-economisch en commercieel gerichte initiatieven.

Het GAZA-Jericho-pakt opent nieuwe perspectieven voor samenwerking in het Midden Oosten. Samenwerking op de domeinen van onderzoek en ontwikkeling, economie, infrastructuur en opleiding dient zich aan. Een belangrijke opdracht ligt in de opvolging van de mogelijkheden van de nieuwe hulpprogramma's voor dit gebied.

In 1994 zullen de eerste initiatieven genomen worden met het oog op een duurzame samenwerking met één of meerdere landen van Latijns-Amerika. De ontwikkelingen in Zuidelijk Afrika en in het bijzonder in Zuid-Afrika zullen met de grootste aandacht opgevolgd worden. Vlaanderen dient zich nu reeds voor te bereiden op een breed samenwerkingsakkoord met Zuid-Afrika, af te sluiten na de vorming van een nieuwe regering als gevolg van de eerste vrije algemene verkiezingen in dat land. In afwachting hiervan zullen projecten ter ondersteuning van de democratisering, de economische ontwikkeling en de ontplooiing van de tot nu toe achtergestelde bevolkingsgroepen kunnen ondersteund worden.

10. Vlaanderen en duurzame ontwikkeling

Nu Vlaanderen over volwaardige internationale bevoegdheden beschikt, rijst onvermijdelijk de vraag of deze nieuwe bevoegdheden ook niet ingezet kunnen worden ter bevordering van de duurzame ontwikkeling in de wereld.

Ontwikkelingssamenwerking is in ons land nog steeds een volledige federale bevoegdheid. Dit is merkwaardig, omdat heel wat acties van ontwikkelingssamenwerking rechtstreeks ingrijpen op de bevoegdheidssfeer van de gemeenschappen en de gewesten.

Het is wenselijk dat in Vlaanderen een nieuw gespreksforum over ontwikkelingssamenwerking tot stand komt, georganiseerd vanuit de basis en met het oog op het totstandbrengen van een nieuwe consensus over doelstellingen, instrumenten, financiering en bevoegde overheden voor ontwikkelingssamenwerking.

In de huidige stand van zaken zullen eigen Vlaamse acties in ontwikkelingslanden nog steeds complementair, niet-tegengesteld en niet-concurrentieel aan het federale beleid moeten zijn. Ook zullen zij moeten beantwoorden aan een in Vlaanderen maatschappelijk erkende noodzaak.

In het perspectief van de verdieping van zijn bevoegdheden kan Vlaanderen eigen programma's in ontwikkelingslanden opzetten en aanmoedigen via bilaterale akkoorden, VVOB, de universiteiten, samenwerking met internationale organisaties en via de financiële ondersteuning van initiatieven in verband met de ontplooiing en samenwerking in de derde wereld.

Twee nieuwe basisallocaties in verband met de start van een Vlaamse ontwikkelingsbeleid met een globaal vastlegingskrediet van 150 miljoen frank :

- BA 01.04 : 140 miljoen frank voor initiatieven en projecten, en voor beperkte kapitaalsparticipatie in ontwikkelingsfondsen ;
- BA 51.01 : 10 miljoen frank voor het verlenen van waarborgen.

Het vorm geven aan deze nieuwe beleids optie van het Vlaamse buitenlandse beleid zal het voorwerp uitmaken van een afzonderlijke beleidsbrief.

Er wordt voor gekozen om ook in 1994 een bedrag van 1 miljoen frank voor humanitaire hulp te voorzien. De Vlaamse regering heeft aldus de mogelijkheid om via erkende hulporganisaties de noodlijdende bevolking in derde landen bij te staan.

10. Het imago van Vlaanderen

Als internationale partner moet Vlaanderen duidelijk identificeerbaar zijn tot ver buiten de grenzen. De versterking van onze identiteit en imago in het buitenland blijft een belangrijke pijler van het Vlaams buitenlands beleid. Ook dient Vlaanderen van grote internationale gebeurtenissen gebruik te maken om zich aan de wereld voor te stellen.

Nieuwe acties :

1. de aanmaak in verschillende talen van een brochure over Vlaanderen en zijn bevoegdheden, rekening houdend met de jongste staatshervorming ;
2. het driemaandelijks tijdschrift Flanders vanaf 1994 ook in het Frans ;
3. regelmatig verspreiding in het Engels en in het Frans van geactualiseerde statistische nota's ;
4. persagentschap Belga een speciale nieuwsverspreiding over de Vlaamse regering in het Engels en in het Frans ;
5. regelmatige contacten met de in Brussel geaccrediteerde buitenlandse pers.

Versterking van de Vlaamse aanwezigheid in het world economie forum.

De formule van de culturele ambassadeur wordt in 1994 voortgezet. Budgettair worden de middelen voor structurele ondersteuning van de culturele ambassadeurs overgeheveld naar de begroting cultuur. Voor de subsidiëring van belangrijke internationale initiatieven die van jaar tot jaar verschillen, wordt in 1994 een krediet van 26 miljoen frank op de begroting economie voorzien. Deze middelen zullen in overleg met de Vlaamse minister van Cultuur worden besteed.

11. Instrumenten van het Vlaamse buitenlandse beleid

Versterking van de administratieve structuur in binnen- en buitenland (Washington, Tokyo, Nederland en de permanente vertegenwoordiging van België bij de EG, de oprichting van een Vlaams huis in Wenen en in Barcelona met een geïntegreerde vertegenwoordiging vanuit externe betrekkingen, vanuit de VDBH en vanuit het VCGT).

Nauwere samenwerking van AEB met andere instellingen en diensten zoals VVOB, FITA, universiteiten . . .

2. Bespreking

De heer P. Van Grembergen opent de bespreking met enkele fundamentele beschouwingen over de interpretatie van de rechtsgrond voor het samenwerkingsakkoord dat gesloten dient te worden over de vertegenwoordiging van België en zijn deelgebieden in de EG.

Het is belangrijk dat het samenwerkingsakkoord over de vertegenwoordiging van België in de EG zowel de letter als de geest van de bijzondere wet van 5 mei 1993 betreffende de internationale betrekkingen van de gemeenschappen en de gewesten zou volgen omdat :

1) dit samenwerkingsakkoord een voorbeeldfunctie zal vervullen voor de samenwerkingsakkoorden met betrekking tot andere internationale organisaties. Als we nu al met een minimale oplossing komen, zijn we op de slechte weg voor de latere akkoorden ;

2) de EG een supranationale organisatie is met bindende en rechtstreeks werkende wetgeving op domeinen die tot de bevoegdheidssfeer van onze Gemeenschappen en Gewesten behoren. Precies omwille van de weerslag van de EG-wetgeving op de beleidsruimte van onze Gemeenschappen en Gewesten is het van belang dat hun betrokkenheid bij de EG-besluitvorming optimaal geregeld wordt.

De spreker behandelt kort de nieuwe wetgeving inzake de vertegenwoordiging van België en zijn deelgebieden in internationale en supranationale organisaties.

De bijzondere wet van 5 mei 1993 betreffende de internationale betrekkingen van de Gemeenschappen en de Gewesten heeft in het nieuwe artikel 92bis, § 4bis van de BWHI een algemene regeling neergelegd volgens dewelke de federale overheid, de Gemeenschappen en de Gewesten één of meer verplichte samenwerkingsakkoorden sluiten over de vertegenwoordiging van België bij internationale en supranationale organisaties en over de procedure in verband met de bij gebreke van consensus aan te nemen houding in deze organisaties. De vermelding “supranationale organisatie”, verwijst in hoofdzaak naar de Europese Unie/Europese Gemeenschap.

De toelichting bij artikel 3 van de bijzondere wet van 5 mei 1993 bepaalt uitdrukkelijk dat “in de samenwerkingsakkoorden bedoeld in artikel 92bis, § 4bis van de bijzondere

wet regelen de betrokken overheden onderling de samenstelling van de permanente vertegenwoordiging bij en van de delegatie voor vergaderingen van internationale en supranationale organisaties alsook de procedures van standpuntbepaling en de bij gebreke van consensus aan te nemen houding,, (Gedr. St., Senaat, BZ 1991-1992, Nr. 457-1, blz. 6). De woorden “delegatie voor vergaderingen van supranationale organisaties,, houden in dat het samenwerkingsakkoord betrekking heeft op vergaderingen van alle ministeriële gremia en ambtelijke werkgroepen waarbij vertegenwoordigers van de lidstaten van deze supranationale organisatie betrokken worden en die gemeenschaps- en/of gewestaangelegenheden betreffen.

Het gaat dus niet alleen om vergaderingen van de EG-Ministerraad, maar ook om werkgroepen die ressorteren onder de EG-Commissie, die voor bepaalde aangelegenheden een zelfstandige uitvoerende bevoegdheid heeft. Voorts had de vermelding in de toelichting van “de samenstelling van de permanente vertegenwoordiging bij de internationale en supranationale organisatie,, de bedoeling om te komen tot gemeenschappelijk door de federale staat en de deelgebieden samengestelde permanente vertegenwoordigingen bij die inter- of supranationale organisaties die ook gemeenschaps- en gewestaangelegenheden behandelen. Dit laatste is vooral het geval in de EG met haar dwingende en rechtstreekse werkende wetgeving. Nu hebben de onderscheiden federale departementen een contactpersoon binnen de Belgische permanente vertegenwoordiging in de EG om het sectorbeleid voor hun vakdepartement op te volgen. Dit systeem wordt best doorgetrokken naar de departementen van de Gemeenschappen en Gewesten. Het lijkt immers wishfull thinking, aldus spreker, dat één Vlaamse gemeenschapsattaché bij de EG, alle beleidssectoren van de EG adequaat, met kennis van zaken en met vertrouwdsheid met de departementen en diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap die deze EG-wetgeving stroomafwaarts moeten voorbereiden of toepassen, kan behandelen.

Deze nieuwe bijzondere wetsbepaling werd logischerwijze ondergebracht in artikel 92bis van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen omdat dit het artikel is dat specifiek handelt over de samenwerkingsakkoorden.

4. Daarnaast wenste de bijzondere wet van 5 mei 1993 reeds één aspect van de vertegenwoordiging van de deelgebieden in de EG positiefrechtelijk in de BWHI zelf neer te leggen. Aldus bepaalt het nieuwe artikel 81, § 6 van de BWHI dat de deelstaatregeringen gemachtigd zijn tot het binden van de Staat in de Raad van de Europese Gemeenschappen waar een hunner leden België vertegenwoordigt, wat mogelijk is gemaakt door het nieuwe artikel 146 van het EG-Verdrag. Deze nieuwe bijzondere wetsbepaling had niet de bedoeling dat er een samenwerkingsakkoord gesloten zou worden over enkel de Raad van de EG. Dat blijkt uit het feit dat dit artikel zelf verwijst naar “een samenwerkingsakkoord zoals bedoeld in artikel 92bis, § 4bis van de BWHI,, dat zoals bovenvermeld betrekking heeft op een ruimere waaier van aangelegenheden met betrekking tot de betrokken supranationale organisatie, in casu de Europese Unie/Gemeenschap.

Een beperkende interpretatie, waarbij geargumenteed kan worden dat bijvoorbeeld de werkgroepen van de EG-Commissie en de Belgische Permanente Vertegenwoordiging bij de EG niet onder het toepassingsveld van het samenwerkingsakkoord vallen, is nooit de bedoeling geweest van de onderhandelaars over de nieuwe wetgeving inzake de internationale betrekkingen van de Gemeenschappen en de Gewesten zoals deze tot stand is gekomen in de eindfase van de

dialogo van gemeenschap tot gemeenschap. Dit blijkt ook uit het boek “De achtergronden van het Sint-Michielsakkoord,, van de medewerkers van premier Dehaene.

Het was de bedoeling om een deelaspect van de vertegenwoordiging van de deelgebieden in de EG rechtstreeks bij wet vast te leggen en de uitvoering daarvan te regelen in hetzelfde samenwerkingsakkoord dat ook de andere aspecten van de vertegenwoordiging in de EG (werkgroepen van de EG-Commissie, samenstelling van de permanente vertegenwoordiging van de EG, procedure van standpuntbepaling en de bij gebreke van consensus aan te nemen houding) zou regelen. Dit deelaspect werd ondergebracht in artikel 81 van de BWHI, omdat deze bijzondere wetsbepaling handelt over de internationale bevoegdheden van de deelgebieden. Daarnaast werd duidelijk de incorporatie in het samenwerkingsakkoord over de EG gemaakt door de uitdrukkelijke verwijzing naar artikel 92bis, § 4bis van de BWHI. Deze beide artikelen moeten dus samen gelezen worden.

5. De heer P. Van Grembergen denkt dat het een doelbewuste strategie is geweest van Buitenlandse Zaken om de Gewesten de wortel voor te houden van de deelname aan de EG-ministerraden, die mogelijk wordt door het nieuwe artikel 146 van het EG-Verdrag en om dus de interpretatie van een afzonderlijk, alleen op de EG-Ministerraad gericht samenwerkingsakkoord naar voren te schuiven. De gewestonderhandelaars over dit samenwerkingsakkoord, die niet vertrouwd bleken te zijn met de voorbereidende werkzaamheden van de bijzondere wet betreffende de internationale betrekkingen van de Gemeenschappen en de Gewesten, zijn blijkbaar in deze val getrapt en zijn aldus aan de andere te regelen materies met betrekking tot de vertegenwoordiging in de EG voorbijgegaan.

Er is met andere woorden slechts een deel van het huiswerk afgemaakt, een deel dat niet onbelangrijk, (de deelname van de deelgebieden aan de EG-ministerraden) maar wel onvolledig is. De Vlaamse regering moet bijkomende onderhandelingen voeren over de andere aspecten van de vertegenwoordiging bij de EG die in hetzelfde samenwerkingsakkoord geregeld moeten worden. Een eventuele belofte over een ander bijkomend samenwerkingsakkoord dient afgewezen te worden. Het zal omwille van de onwil van Buitenlandse Zaken toch niet tot stand komen, eens het akkoord over de EG-ministerraad is goedgekeurd. Daarmee is dan ook een ongunstig precedent geschapen voor de latere samenwerkingsakkoorden over andere internationale organisaties.

Er kan dan ook gewezen worden op het verschil tussen de woorden en daden van de minister-president : een grote retoriek over de plaats van Vlaanderen in Europa, maar bij de eerste onderhandelingen over de uitwerking van de bijzondere wetgeving die voortvloeit uit het Sint-Michielsakkoord, laat men zich opsluiten in het minimalistische schema van Buitenlandse Zaken.

6. Ronkende verklaringen, maar volgens een debat in de Nederlandse Tweede Kamer zou tijdens de laatste Europese Raad van Brussel onder voorzitterschap van Dehaene het Nederlands opgegeven zijn als officiële taal van het Europese merkenbureau. Daarnaast laat minister van Defensie Delcroix het Belgische leger toetreden tot het Eurokorps, naast Frankrijk en Duitsland, zonder vooraf garanties over het gebruik van het Nederlands te bedingen.

Die beide aspecten heeft het lid verwerkt in een voorstel van resolutie, dat wordt medegedeeld aan de leden van de Commissie en ingediend bij de Vlaamse Raad. Vervolgens

houdt hetzelfde lid een omstandig betoog over de Vlaamse ontwikkelingshulp.

In de 11-juli-boodschap aan het diplomatiek korps kondigde de minister-president een Vlaamse ontwikkelingsbijdrage, complementair met het Belgische en Europese Beleid, aan vanaf volgend jaar. Indien de Vlaamse minister-president in zijn 11-juli-boodschap de termen heeft gebruikt zoals in de inleiding van deze tussenkomst weergegeven, dan is volgens spreker de woordkeus ongelukkig of — erger — de conceptie zelf verkeerd :

Hier had volgens het lid beter gestaan “ontwikkelingsinspanning” ; een bijdrage doet teveel denken aan „supplementair geld voor hetzelfde”. Het zou verkeerd zijn dat Vlaanderen maar gewoon zou bijdragen aan hetgeen anderen doen. Indien er van Vlaanderen een eigen (uiteraard vrijwillige) inspanning komt, dan zou men mogen verwachten dat dit toelaat een eigen gelaat te tonen, een eigen stem te laten horen. Men moet niet vrezen dat naast de vele tientallen donoren die er al bestaan, de druppel Vlaanderen nu plots op wereldschaal de emmer zal doen overlopen. Er is in de ontwikkelingslanden zovél te doen dat donoren mekaar heus niet voor de voeten moeten lopen, maar elk moet wel zijn eigen pad willen gaan, en niet (meestal uit naijver of omwille van gebrek aan eigen ideeën) op andermans paden willen lopen.

Vervolgens stelt spreker dat het woord complementair al op Europees niveau voor heel wat wrevel en interpretatiemoeilijkheden zorgt. In het Verdrag van Maastricht, waar het algemeen beginsel dat van subsidiariteit is, wordt inzake de ontwikkelingssamenwerking van de Europese Unie ook de term complementair gebruikt. Complementair wil zeggen : aanvullend ten overstaan van een groter geheel dat bestaat en een aanvaard gegeven is. Die grotere broers bestaan inderdaad al en lang, en zij doen steeds nogal zelfingenomen tegenover kleinere broertjes. En er zijn niet enkel België, en Europa, maar ook de Wereldbank, United Nations Development en heel de familie van de VN.

Indien de Vlaamse minister-president verklaart te willen complementair zijn, dan kan dit ingegeven zijn door de bekommring om zo efficiënt mogelijk mee te helpen aan de oplossing van het ontwikkelingsvraagstuk. Indien efficiëntie inderdaad de bekommring zou zijn, en men daartoe denkt bij de grotere broers te moeten aanleunen (dit zou de negatie van de MGO-rationale zijn) dan zou men tussen de groteren de beste moeten uitkiezen. Men kan bovendien slechts complementair werken met België, én Europa, én de Wereldbank, én de UNDP enz indien zij onderling zelf complementair zouden zijn . . . maar dat zijn ze niet, en ze wensen het niet eens te zijn.

Volgens het Verdrag van Maastricht moet de ontwikkelingsinspanning van de Europese Unie complementair zijn aan die van de lidstaten (niet omgekeerd !) De Commissie Europese Unie heeft al meermaals verklaard dat zij onmogelijk kan complementair werken ten overstaan van een 12-voudig (morgen een 16-voudig) gedifferentieerd beleid. Waarom werd in Maastricht niet overeengekomen dat de Commissie Europese Unie een beleid zal uitstippelen waaraan de lidstaten complementair zouden gestalte geven ? Eenvoudig omdat de Commissie Europese Unie onvoldoende overtuigende kwaliteit heeft afgeleverd (sedert 1958) om het natuurlijke (en geïnteresseerde) gevoel „wat we zelf doen, doen we beter” te overstemmen. In plaats van complementair had de Vlaamse minister-president kunnen zeggen rekening houden met of in voeling met.

Het Belgische beleidsniveau heeft, volgens de interpellant, geen ontwikkelingsrelevante reden van bestaan meer. Alhoewel er internationaal een 0,7 percent-BNP-norm werd afgesproken voor de officiële ontwikkelingshulp (ODA) van de geïndustrialiseerd landen ten overstaan van de ontwikkelingslanden, vormt dit geen juridische verplichting voor de Belgische staat. Wat wij als Belgen op het vlak van de ODA leveren doen wij op vrijwillige basis, en naar eigen inzicht, voorkeur, gewoonte of belang. Veel discussies over het Belgische beleid gaan precies over dit belang of het (vermeend buitensporige) belang van sommigen.

Die belangen betreffen daarom niet altijd (alhoewel die ook kunnen bestaan) grote financiële voordelen. Veel vaker betreft het erkenning en financiële ondersteuning van uit vrijwilligheid geboren actiegroepen, die mettertijd instituten zijn geworden met „vrijgestelde” medewerkers, en die naast hun oorspronkelijke ontwikkelingsbedoelingen nu ook begaan zijn met de groei en bloei van het eigen huis, of van het bijhuis dat ze zijn (geworden) van politieke families, kerken, vakbonden, universiteiten, enz.

Dit is een realiteit die wel onomkeerbaar zal blijken, en in plaats van hierover vrome wensen te formuleren moet men er zo ontwikkelingsefficiënt mogelijk mee proberen te leven. Dit is een argument voor localisering van de beleidsbeslissingen zo dicht mogelijk bij de burger, die er vrijwillig voor opdraait, en dat is zeker niet het Belgische niveau. Spreker herinnert eraan dat nationaal ontwikkelingsgeld traditioneel werd gebruikt om absoluut of proportioneel overwegend frankofone belangen te dienen (of die nu ontwikkelingsrelevant waren of niet is een andere discussie, maar ze waren het vaak niet) : coöperanten, studie- en stagebureau, opvang van bursalen, universitaire subsidies, Belgische scholen, vrijwilligers, MGO-medefinanciering, VVOB/PAEFE, assistent-deskundigen bij de VN, VN-vrijwilligers . . . Op het vlak van de financiële ontwikkelingssamenwerking is het, aldus spreker, niet beter gesteld : er werd een programma van 10 miljard frank goedgekeurd voor schuldendelging via de nationale Delcreditedienst, om overwegend frankofone export-ongelukken te neutraliseren. Nu zal men bijdragen voor schuldenreductie bij private (frankofone) banken. Het personeelsbeleid ten overstaan van de multilaterale organisaties en instellingen is in handen van een francofone garde op Buitenlandse Zaken. Het zou instructief zijn de taalrol van de internationale ambtenaren van Belgische nationaliteit na te gaan. Dit geldt ook voor de eurokratie (PSC-bestaan). De politieke invloeden inzake de personeelsbezetting in de internationale sfeer zijn er sterker (en voor Vlaanderen nadelig !) dan op het nationale niveau.

Een speciaal punt (in een eventuele discussie omtrent federalisering van de ontwikkelingssamenwerking) betreft onze bijdrage voor internationale ontwikkelingsinstellingen. De enige die hiervan juridisch vastligt is de Belgische bijdrage aan het Europees ontwikkelingsbeleid (vooral het Europees Ontwikkelingsfonds) ; al de andere zijn vrijwillige bijdragen (die weliswaar een zeker gewoonterecht hebben verworven) en kunnen derhalve beter worden bijgestuurd en opgevolgd op gewest- of gemeenschapsniveau. De spreker stelt dat van de ongeveer 10 miljard frank/jaar die de multilaterale samenwerking ontvangt ongeveer 6 miljard ingeschreven staat op de begroting van Financiën, waarvan 2 miljard frank voor de Europese begroting en 4 miljard voor de Wereldbank/IDA/regionale banken.

De heer P. Van Grembergen concludeert : het Belgische beleidsniveau heeft Vlaanderen benadeeld, blijft dit nog

steeds doen, wordt sterk beïnvloed door belangengroepen die beter op regionaal niveau kunnen in de hand gehouden worden en is geen must noch juridisch noch inzake efficiëntie : men moet er dus in geen geval complementair aan willen zijn.

Met Maastricht is ontwikkelingssamenwerking volgens de interpellant een integrerend deel van het buitenlands beleid van de Europese Unie geworden. Zoals gezegd onder punt 2 is „complementariteit” het basisconcept voor de beleidsrelaties/ontwikkelingssamenwerking tussen de Europese Unie en de lidstaten, wat de Commissie Europese Unie feitelijk in een patstelling heeft geduwd. Het algemene principe van de subsidiariteit van het Unie-optreden ten overstaan van de handel en Wandel van de lidstaten blijft natuurlijk ook van kracht.

Volgens de heer P. Van Grembergen zal een uitweg moeten gevonden worden in een opdeling van de ontwikkelingsacties in categorieën bepaald door het meest geëigende beleidsniveau. Hierbij zouden naar het Europees niveau, of via Europa naar de internationale sfeer verhuizen : de grondstoffenproblematiek, de planetaire milieuproblematiek in de ontwikkelingslanden, het schuldenvraagstuk, macro-economische aanpassingsprogramma's, het migratieprobleem, AIDS, drugs, kapitaalvlucht, militaire uitgaven, vredesoperaties, preventieve diplomatie inzake ethnische conflicten en dergelijke meer. Ook zou de coördinatie van plurinationale interventiebeslissingen inzake voedselhulp, grootscheepse noodhulp, financiering van regionale infrastructuurwerken en dergelijke meer op het Europese niveau moeten gebeuren. Anderzijds zou alle projectwerking, zowel direct als indirect, aan het lagere (voorlopig federale, hopelijk snel regionale) echelon moeten worden overgelaten, met Europese operationele coördinatie in situ en voeling met Wereldbank en VN-familie, onder de geassisteerde verantwoordelijkheid van de lokale regering.

Ondertussen (sedert het interpellatieverzoek van 15 juli 1993 naar aanleiding van de 11-juliboodschap van de Vlaamse minister-president) kwam meer informatie vrij over de opvattingen van de Vlaamse Regering inzake Ontwikkelingssamenwerking. De toelichting bij de Vlaamse Algemene Uitgavenbegroting preciseert heel wat, zodanig dat thans nader kan ingegaan worden op de intenties van de minister-president.

Volgens de toelichting bij de Algemene Uitgavenbegroting (pp 42 en 43) werden voor Ontwikkelingssamenwerking vanaf 1994 specifieke basisallocaties ingeschreven als NGK (niet-gesplitste kredieten), met name 140 miljoen frank voor sensibiliseringsprojecten, programma's en investeringen van Vlaamse NGO's.

De verwoording van dit budgettaire initiatief is weinig accuraat, wat kan duiden op verdoken intenties, of gebrek aan klaar inzicht, of gewoon op slordigheid toegelaten door de marginale belangstelling voor het onderwerp (behoudens in hoofde van enkele Vlaamse HGO's).

Wanneer men verder zoekt, en het programmadecreet (art. 11) analyseert, dan merkt men dat hier geen sprake meer is van bewustmakingsactiviteiten. Vergeten of intentioneel ? In ieder geval is er op dit vlak hoe langer hoe meer (eigenlijk niet méér, maar ander en beter) werk aan de winkel. Artikel 11 geeft wel uitleg over de intenties inzake de projectwerking : hier zijn verwarring en onduidelijkheid troef ; en dit wordt in de hand gewerkt door de gebrekkige budgettaire inschrijving. De budgettaire specificiteit eist dat elke soort activiteiten in een specifieke basisallocatie worden ondergebracht : bewustmakingsactiviteiten, projectwerking via NGO's, kapitaalbreng in speciale fondsen, investerin-

gen, waarborgen (wil men misschien zeggen investeringsleningen waarborgen ? en hier duiken nu plots ook ondernemingen op !), technologische transfers van KMO's . . . Dit alles zijn duidelijk te onderscheiden ontwikkelingsactiviteiten die in aparte basisallocaties zouden moeten worden ondergebracht. Dit is geen spelerei maar gezonde budgettaire orthodoxie die het mogelijk maakt de uitgaven van de overheid beter op te volgen, te evolueren, bij te sturen : hoe groter de zak, hoe groter de wanorde en hoe gemakkelijker muizen er hun nest in maken.

Persoonlijk vindt de heer P. Van Grembergen het goed dat de Vlaamse regering inzake ontwikkelingssamenwerking een initiatief neemt, en dat ze hiermee een duidelijke nis, of (naargelang de beschikbare middelen) enkele nissen wil bezitten, maar ze mag niet alles willen doen. De gemaakte keuze lijkt mij niet onverstandig : produktieve investeringen stimuleren en begeleiden naar volwassenheid op basis van risico-kapitaal, niet enkel met NGO's maar ook met KMO's. Het is zeker zinnig. Er blijven echter zeer vele vragen open, vooral omtrent de *modus operandi* van het initiatief. De Vlaamse regering belooft dat ze tegen eind 1993 de modaliteiten en voorwaarden zal bepalen waaronder de gewestwaarborg (die het voorwerp is van BA 51.01 à rato van 10 miljoen frank) zal worden toegekend en uitgekeerd. De interpellant zou daar zo spoedig mogelijk wensen kennis van te nemen. Maar belangrijker lijkt hem dat ze een dergelijk beleidsdocument zou opstellen voor BA 01.04, die 140 miljoen frank bedraagt, zodanig dat de huidige onduidelijkheid kan weggewerkt worden. Op die voorwaarde gaat het zijns inziens de goede richting uit.

Maar het actiepoint blijkt volgens spreker natuurlijk de federalisering, zo snel mogelijk, van het overgrote deel van de 30 miljard frank/jaar, die de federale regering voor ontwikkelingssamenwerking uitgeeft. En waarom niet beginnen met het overhevelen van de kredieten m.b.t. educatie en informatie van de federale begroting ? En ook de Europese ontwikkelingssamenwerking moet vanuit Vlaanderen sterk in het oog gehouden worden : zij kost ons meer dan 3 miljard frank per jaar.

De heer Herman Suykerbuyk is het eens met het beleid zoals de minister-president dit heeft toegelicht. Hij wijst erop dat de Benelux een van de belangrijkste organisaties voor internationale samenwerking hebben waarover wij beschikken. Deze instelling moet worden aangepast aan de nieuwe Belgische staatsstructuur. Hij noemt in dit verband de koppeling van de HST-lijn aan de waterverdragen onzin.

De heer H. Suykerbuyk stelt vragen bij de recente ontwikkelingen i.v.m. de Europese integratie. Gaat het wel de goede weg op met Europa, vraagt hij, nu wij lezen dat sommigen vinden dat de Europese richtlijnen moeten worden getoetst aan hun grondwet. Over het Comité van de Regio's zegt hij dat de samenstelling ervan moet beantwoorden aan de benaming. Dat is niet het geval als de lokale besturen daar sterker vertegenwoordigd zijn dan de eigenlijke regionale. Het zou ook niet goed zijn dat dit comité herleid zou worden tot een adviesorgaan.

Wat betreft de Europese talenproblematiek herinnert de spreker aan een recent colloquium in het Europees Parlement. De vestigingsplaats van de instellingen moet ook in het voordeel van de lokale taal kunnen spelen, in Madrid in het voordeel van het Spaans en in Brussel in het voordeel van het Nederlands. Het is daarom volgens deze spreker ook jammer dat één van de middelen ter ondersteuning van de positie van het Nederlands in de Europese Gemeenschap,

het Nederlands-Vlaamse huis in Brussel, van de tafel werd geveegd. Bijkbaar heeft men daarbij te veel aan infrastructuur en bakstenen gedacht en te weinig nagedacht over hetgeen in een dergelijke instelling zou kunnen gebeuren.

In verband met de kostprijs van het vertalen en het werk van de tolken in de Europese instellingen heeft dit lid vernomen dat hieraan 1,9 F op 100 F wordt besteed. Daarmee moet men maar leren leven.

De heer A. Kempinaire is het niet eens met deze cijfers.

De heer H. Suykerbuyk noemt de Europese taalwetgeving onvolmaakt. Europese richtlijnen en verordeningen worden in een van de officiële talen opgesteld. Het is van belang deze zaak alert en op de voet te volgen. In het Europese Parlement is er geen aanleiding tot klagen, maar dit is maar een stukje van het europees leven. Het gebruik van het Nederlands heeft ook te maken met de noodzaak Europa dichter bij de burger te brengen dan tot hertoe het geval is.

Hetzelfde lid stelt dan vragen over het functioneren van het Belgische voorzitterschap. Hoe werkt dat, als het om aangelegenheden gaat waarvoor de leden van de Vlaamse Executieve betrokken zijn ?

In verband met Interreg vraagt hij of men vanuit de Vlaamse Regering een bijdrage kan leveren aan instellingen die in het kader van de Benelux zijn opgericht voor het aanpakken van grensoverschrijdende aangelegenheden.

Herinnerend aan het bezoek dat een delegatie van de Vlaamse Raad heeft gebracht aan Zuid-Afrika verwijst hij naar het „voorlopig verslag” hierover dat ook aan de minister-president werd overhandigd. Daarin wordt ervoor gepleit om, in afwachting van een algemeen akkoord, toch zeker nu al onmiddellijk iets te doen : het verlenen van studiebeurzen aan Zuidafrikaanse studenten en vice-versa, tegemoetkomingen aan Vlaamse emigranten in Zuid-Afrika die er wegwillen (o.m. in verband met equivalentie van diploma's, inzake mdiapolitiek en in verband met het voorhanden zijn van actuele literatuur in universitci tsbibliotheken in Zuid-Afrika).

De heer A. Kempinaire zegt dat wij niet moeten blijven doorgaan met het complex van het Nederlands als een verdrukte taal. In verband met de positie van onze taal in de Europese instellingen moeten wij toch proberen redelijk en objectief te zijn. Uiteraard moeten wij de positie van het Nederlands proberen te vrijwaren, maar dat hoeft niet te betekenen dat alle talen op dezelfde schaal aanwezig moeten zijn ; De Raad van Europa telt nu al 35 leden, de Westeuropese Unie 15. Straks komen er nog meer landen met weer nieuwe talen als het Fins en het Zweeds...

De heer H. Suykerbuyk doet opmerken dat, als wij Vlamingen met te veel complexen zitten in verband met onze taal, de Nederlanders er te weinig hebben.

De heer P. Deprez wijst erop dat het ontbreken van statistieken uit de Vlaamse Gemeenschap het moeilijk maakt om een zicht te hebben op de FIOC. Hoe zal het in zijn werk gaan als de FIOC een dienst wordt met afzonderlijk beheer, zoals in de beleidsbrief wordt aangekondigd. Zal die dienst voldoende autonoom en soepel kunnen werken ?

Deze spreker vindt het jammer dat ontwikkelingssamenwerking niet werd gecommunautariseerd. Wat betekent het dat ontwikkelingsfondsen van ontwikkelingsorganisaties of andere specifieke organisaties door de Vlaamse regering zullen ondersteund worden met een beperkte kapitaalsparticipa-

tie vanwege het Vlaamse Gewest ? Kan een afzonderlijk bedrijf in een ontwikkelingsland iets ? Kan dat worden gesubsidieerd ? Zal daarvoor een nieuwe instelling worden gecreëerd ? Dit lid vraagt of men iets kan doen via wat hij noemt „menselijke bijstand”, investeren in mensen die onze know how overbrengen ?

De heer Deprez wijst ook op de Europese structuurfondsen en vraagt hoe het zit met het Europees programma voor de reconversie van de Westhoek.

De voorzitter vraagt of de Vlaamse Regering zicht heeft op het effect van deze Europese programma's.

Mevrouw M. Aelvoet wijst erop hoe het Waalse Gewest moeite heeft met het bijeenkrijgen van de eigen inbreng.

De minister-president herinnert er in zijn antwoord aan dat het probleem inderdaad is dat er voor elke Europese steun door de begunstigde een even groot bedrag moet worden ter beschikking gesteld.

Voor de Benelux moet er op het niveau van de regeringen, maar ook op dat van de parlementen, een aangepast samenwerkingsakkoord tot stand worden gebracht.

De minister-president pleit voor het verzakelijken van de Vlaams-Nederlandse samenwerking. Over de dossiers waterverdragen en HST-lijn is er nauw contact met minister-president Lubbers ; De twee dossiers worden ontkoppeld, maar vooruitgang in het ene dossier leidt tot vooruitgang in het andere. Hij hoopt voor het einde van het jaar tot klaarheid te kunnen komen.

Europa blijkt inderdaad meer en meer een Europa van de staten te worden. Het is vreemd dat de Europese Unie, op het moment dat zij tot stand komt, wordt bedreigd door een opflakking van het staatsnationalisme. Wij willen daarentegen onze ogen richten op het tot stand komen van een Europese Gemeenschap van mannen en vrouwen. Dat het Comité van de Regio's kon worden opgericht is toch een belangrijke principiële stap.

Wordt het Europese Parlement echt legislatief dan willen wij daarnaast een Comité van de Regio's als een senaat van de Europese culturen en gewesten. De vraag is ondertussen of een Europese legislatieve assemblée zal voortspruiten uit het Europese Parlement of uit de Europese Raad. Hij hoopt dat er uiteindelijk toch een meerderheid van vertegenwoordigers van regionale besturen zitting zal hebben in het Comité tegenover de vertegenwoordigers van lokale besturen. Als representatief beschouwt hij de vertegenwoordigers van entiteiten die een sociaal-economisch draagvlak, een democratische besluitvorming en eigen bevoegdheden hebben.

Wat de taalproblemen betreft doet de minister-president opmerken dat uit het verslag niet blijkt dat er een beslissing in verband met het taalgebruik door het Merkenbureau is genomen. Zelf heeft hij in het verleden herhaaldelijk de aandacht op dit probleem gevestigd.

In verband met het gebruik van de talen door de Europese instellingen kan er geen sprake zijn van concessies onzerzijds : elke van de culturele regio's vormt een constitutief onderdeel van de Europese Unie. Op grond daarvan moet het Nederlands er zijn aandeel hebben.

De voorstellen voor een Nederlands-Vlaams huis in Brussel bevatten geen concept . Het was moeilijk een beslissing te nemen als wij niet weten wat men ervan zal maken. Er zijn andere middelen om het voorgestelde doel te bereiken.

Als antwoord op een uitgebreide tussenkomst ter zake, beschrijft de minister-president vervolgens uitvoerig de werkwijze bij de deelneming aan Europese bijeenkomsten. Hierbij wordt een onderscheid gemaakt naargelang het niveau dat bevoegd is :

1. exclusieve federale bevoegdheid : dan is de woordvoerder een vertegenwoordiger van het federale niveau ;
2. inzonderheid federale bevoegdheid en ook bevoegdheid van de gemeenschappen of gewesten : de woordvoerder is een vertegenwoordiger van het federale niveau ;
3. inzonderheid bevoegdheid van de gemeenschappen of gewesten en ook bevoegdheid van het federale niveau : de woordvoerder is een vertegenwoordiger van het niveau van gemeenschappen of gewesten ;
4. exclusieve bevoegdheid van gemeenschappen of gewesten : de woordvoerder is een vertegenwoordiger van de gemeenschappen of gewesten.

Het Ministerie van Buitenlandse Zaken zorgt voor de coördinatie en volgens de minister-president loopt dit alles ordentelijk. Met het oog op het Belgische voorzitterschap werden ter zake stevige afspraken gemaakt, die goed blijken te werken. Dat bleek bij voorbeeld bij de bijeenkomsten gewijd aan de mediaproblematiek in de GATT-besprekingen.

Het hele systeem zal geëvalueerd worden na het einde van het Belgische voorzitterschap en dan definitief geregeld worden.

Bij de voorbereidende gesprekken over onze vertegenwoordiging in de Europese Raad worden er vorderingen gemaakt. Het uitgangspunt is dat wij op alle plaatsen bij de voorbereiding en de organisatie van de werkzaamheden aanwezig moeten zijn, ook in rechte, vermits de Raad één en ondeelbaar is. Alle elementen in verband met onze permanente vertegenwoordiging worden opgenomen in een protocol. De minister-president hoopt voor het einde van dit jaar tot een samenwerkingsakkoord te kunnen komen.

Nu al kunnen wij een breed samenwerkingsakkoord met Zuid-Afrika voorbereiden. Dat moet formeel worden afgesloten na de vorming van een nieuwe regering als gevolg van de eerste vrije algemene verkiezingen in dat land. Ondertussen zijn er wel missies mogelijk. De minister-president wenst te komen tot een goed voorbereide overeenkomst.

De minister-president beschouwt de Vlaamse inzet voor de bevordering van de duurzame ontwikkeling in de wereld als een gegeven in een dynamisch proces, waarin wij invulling geven aan de staatshervorming. De eigen Vlaamse acties in ontwikkelingslanden zijn complementair, niet-tegengesteld en niet-concurrentieel aan het federale beleid. Zij zullen ook beantwoorden aan een in Vlaanderen maatschappelijk erkende noodzaak.

B. STEMMING

In stemming gebracht worden de aan de Commissie toegevoegde decreetsartikelen en programma's (bevoegdheden minister L. Van den Brande) met acht stemmen eenparig aangenomen.

Met een zelfde stemming stelt de Commissie de conformiteit vast tussen de administratieve begroting en de inhoud en de doelstellingen van de algemene uitgavenbegroting.

II. BEVOEGDHEDEN VAN DE HEER J. SAUWENS, VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER, BUITEN- LANDSE HANDEL EN STAATSHERVORMING

A. ALGEMENE BESPREKING

1. Inleidende toelichting van de minister, bij programma 51.4, buitenlandse handel en exportbevordering

De evolutie van de beleidskredieten (dit zijn de NGK + de GVK) met betrekking tot het begrotingsprogramma buitenlandse handel en exportbevordering gedurende de voorbije drie begrotingsjaren, kan schematisch als volgt worden voorgesteld :

(in miljoenen fr)

Uitgavencategorieën	1992	1993	1994
1. Uitgaven i.v.m. acties ter bevordering van de export	20,0	20,0	45,0
2. Financiële tegemoetkomingen	110,0	118,0	140,2
3. Werkingstoelage aan VDBH	273,5	327,3	679,7
4. Rentesubsidies	—	—	80,0
5. Ter beschikking stellen van uitrustingsgoederen	—	—	45 ,0
Totalen :	403,5	465,3	989,9

Uit bovenstaande tabel blijkt dat de kredieten voor buitenlandse handel, ingeschreven op de begroting 1994, verdubbeld zijn ten opzichte van 1993. Die belangrijke stijging is in eerste instantie een gevolg van de verhoging van de werkingstoelage aan de VDBH, noodzakelijk voor ondermeer de opvang van de budgettaire weerslag van de overheveling van de handelsattachés. Verder werden ook de kredieten voor de financiële tegemoetkomingen in het kader van de exportbevordering, opgetrokken wat een subsidiëring van de beroepsfederaties mogelijk moet maken. Op de begroting 1994 werden voor het eerst ook kredieten opgenomen voor het toekennen van rentesubsidies en voor het ter beschikking stellen van uitrustingsgoederen. Het zogenaamde „Export Plus“- programma, ten slotte, is de reden waarom ook de kredieten ingeschreven onder de basisallocatie 12.21 van dit begrotingsprogramma werden verhoogd met 25 miljoen frank.

1) Dit „Export-Plus” — programma heeft de bedoeling een selectieve relancepolitiek, via de stimulering van de export, te koppelen aan directe en indirecte tewerkstelling. Elk exportbevorderend initiatief dat een nieuwe arbeidsplaats creëert en gericht is op één van de zes belangrijkste handelspartners van Vlaanderen, komt in aanmerking voor „Export-Plus”. Hiervoor kan iedere Vlaamse KMO een voorstel doen waarbij een uitkeringsgerechtigd werkloze schoolverlater wordt tewerkgesteld in een exportgerichte activiteit. Dit project dient ter goedkeuring voorgelegd aan een commissie van bedrijfsleiders en vertegenwoordigers van de VDBH.

Na een voorafgaande specifieke vorming van de kandidaat werknemer zal deze gedurende 2 jaar worden opgevolgd door de provinciale kantoren van de VDBH. Gedurende deze twee jaar zal de kandidaat-werknemer onder het stelsel van arbeidsovereenkomst met bepaalde duur door de KMO tewerkgesteld worden met een contractueel loon dat niet minder bedraagt dan het beginloon dat voor de uitgeoefende functie of een analoge functie aan een bij de diensten van de Vlaamse Regering tewerkgesteld personeelslid wordt uit-

gekeerd. Uiteindelijke bedoeling van dit „Export-Plus”- programma is dat deze kandidaat-werknemer na de periode van twee jaar voldoende is ingewerkt om door het bedrijf te worden aangenomen op basis van een volwaardige arbeids-overeenkomst, of over voldoende ruime ervaring beschikt om op de arbeidsmarkt een competitieve plaats in te nemen.

De steun die de Vlaamse Regering voorziet in het kader van dit programma bestaat vooreerst in een opleiding van drie weken, georganiseerd door VDBH en VDAB. Verder zal het provinciaal kantoor van de VDBH zorgen voor de controle op de goede uitvoering van het projekt. Ten slotte is ook voorzien in een financiële tussenkomst in het loon en de sociale bijdragen.

Een eerste ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering werd in verband met dit programma reeds aan de minister voorgelegd door de VDBH. Dit ontwerp zal evenwel nog verder dienen uitgewerkt en vereist nog bijkomend overleg met mijn collega van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden.

2) De dotatie aan de VDBH werd voor 1994 vastgesteld op 679,7 miljoen frank, zodat deze Dienst de mogelijkheid wordt geboden zijn opdracht vastgesteld in het decreet houdende oprichting en werking van de VDBH, ten volle uit te voeren. Deze verhoogde dotatie moet de weerslag opvangen van de overdracht van de handelsattachés, een beperkte personeelsuitbreiding, de uitbreiding van het actieprogramma en van de aanstelling van de exportadviseurs ten behoeve van de provinciale kantoren. De minister verwijst in dit verband naar de ontwerp-begroting van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel.

3) Op verzoek van de vertegenwoordiger van het Rekenhof bij het departement werd de basisallocatie, waarop de financiële tegemoetkomingen voor exportgerichte initiatieven van ondernemingen werden aangerekend, op de begroting 1994 gesplitst in een basisallocatie waarop de subsidies worden geïmputeerd en een artikel waarop de leningen worden aangerekend. Als gevolg hiervan worden op de basisallocatie 30.01 alleen nog ordonnanceringskredieten ingeschreven.

Voor de subsidies aan instellingen, verenigingen en ondernemingen voor initiatieven genomen ter bevordering van de export werd onder basisallocatie 33.01 een krediet van 95 miljoen frank ingeschreven. Voor de toekenning van leningen aan bedoelde instellingen en ondernemingen werd een krediet van 45,2 miljoen frank voorzien op basisallocatie 81.01. De reglementaire basis voor deze tussenkomsten wordt gevormd door de besluiten van de Vlaamse Regering van 9 april 1992 en 28 oktober 1992. De belangrijkste uitvoeringsbesluiten werden op 6 mei 1993 uitgevaardigd. Een laatste ontwerp van ministerieel besluit betreffende de criteria voor de exportconsulenten werd de minister recent voorgelegd door de VDBH en zal eerstdaags aan de Inspectie van Financiën voor advies worden voorgelegd. Voor een geografische en chronologische analyse van de aanvragen om financiële steun ten laste van voormelde basisallocatie alsook voor de statistiek van de subsidie-aanvragen inzake individuele beursdeelnames, verwijst de minister naar de bijlagen bij deze toelichting.

De budgettaire situatie van voormelde basisallocatie 30.01 ziet er voor 1993 als volgt uit :

a) reeds vastgelegd :	100.505.777 fr
b) nog vast te leggen minist. beslissingen :	8.363.163 fr
c) nog te verwachten vastleggingen (dossiers in omloop)	8.000.000 fr
Totaal :	116.868.894 fr

Het Sint-Michielsakkoord bepaalt dat de steun aan de nationale federaties, die momenteel ten laste valt van het federale Fonds voor de Buitenlandse Handel, vanaf 1.1.1994 door de Gewesten dient gedragen. Met het oog hierop werden de kredieten voor deze initiatieven verhoogd van 118,0 tot 140,2 miljoen frank. De minister wijst erop dat de reglementaire basis voor deze steun reeds vervat zit in het besluit van de Vlaamse Regering van 28 oktober 1992 tot vaststelling van het reglement inzake de toekenning van financiële tussenkomsten bij jaarlijkse exportpromotieprogramma's.

4) Uit een recente studie van het Zwitserse "Institute of Management Development", in samenwerking met het prestigieuze „World Economie Forum" blijkt dat ons land in 1991 nog de 10 e plaats bekleedde op de schaal van de internationale concurrentieverhoudingen. Met de verhouding export / BNP behaalde ons land zelfs een eerste plaats. Ondertussen zijn wij 2 jaar verder en zijn de slechte economische conjunctuur en de muntperikelen beginnen beuken op onze buitenlandse handel. Het overschot op de handelsbalans van de BLEU met de EG-partners, en vooral dan met onze 3 grootste partners — Duitsland, Frankrijk en Nederland — verminderde drastisch. Die situatie is des te bedenkelijker als men weet dat de uitvoer naar onze 3 grootste handelspartners meer dan 55 pct. bedraagt van de totale BLEU-uitvoer.

Gegeven deze situatie leek het ons noodzakelijk om, naast het „Export-Plus"-programma, ook een paar initiatieven te lanceren die rechtstreeks ingrijpen op het exportproces.

Zo worden op de begroting 1994 voor het eerst kredieten opgenomen voor de toekenning van rentesubsidies in het kader van de buitenlandse handel. De criteria, de modaliteiten en de procedure in verband met dit nieuwe initiatief moeten nog bepaald moeten worden door de Vlaamse Regering. De principes die aan dit voorstel ten grondslag liggen worden hierna toegelicht.

Vooreerst wordt met deze kredieten een aanvulling gecreëerd op de rentesubsidies die door Copromex worden toegekend. Gezien dit aanvullend karakter lijkt het mij ook logisch dat de Vlaamse Regering een aantal geografische prioriteiten zou aanduiden. Deze prioriteiten zullen ook moeten kaderen in het beleid terzake van Delcredere. Concreet betekent zulks dat alleen landen met een classificatie 2 tot 4.2 in aanmerking zouden komen. Dit nieuwe initiatief zal zich ook moeten inschrijven in de Oeso-consensus. In de praktijk zal het ook steeds gaan om contracten beneden de 95 miljoen frank, zodat een melding aan het Oeso-secretariaat volstaat en er dus geen akkoord vereist is. Een praktijk waarbij grotere contracten gesplitst zouden worden in een klein kontrakt (met supersubsidies) en een groot contract, dat zou worden afgesloten aan commerciële voorwaarden, kan niettemin worden gevolgd. Het multiplicator-effekt dat hierdoor bereikt zou worden kan trouwens een van de evaluatie-criteria worden.

Een ander initiatief dat rechtstreeks wil ingrijpen op het uitvoerproces betreft het „ter beschikking stellen van uitrus-

tingsgoederen aan landen of regio's aangeduid door de Vlaamse Regering". Zoals de omschrijving van deze basislocatie aantoonst zullen ook hier geografische prioriteiten moeten bepaald worden. Dit voorstel is niet gericht op ontwikkelingssamenwerking, maar beoogt alleen de bevordering van de buitenlandse handel. Zulks betekent echter niet dat steun aan een ontwikkelingsland bij voorbaat wordt uitgesloten.

De kredieten voor het ter beschikking stellen van bedoelde uitrustingsgoederen kunnen worden aangewend op drie wijzen :

a) Vooreerst kunnen de Vlaamse uitrustingsgoederen, na aanduiding door de Vlaamse Regering van de begunstigde landen of regio's, ter beschikking worden gesteld als promotie voor mogelijke latere transacties.

b) Tweede mogelijkheid zou er in bestaan dat de uitrustingsgoederen ter beschikking worden gesteld in het kader van een financieringsvoorstel door instellingen zoals de Wereldbank, het Afrikaans Ontwikkelingsfonds e.d. Vooruitlopend op de aanbesteding die hierop volgt, zou, via een schenking, het Vlaamse uitrustingsgoed de standaard kunnen worden.

c) Derde — en m.i. meest efficiënte — wijze van toekenning bestaat er in dat de schenking van het uitrustingsgoed een element wordt van een financieringsoperatie zoals opgezet voor de rentesubsidies. Het giftelement zou dan niet bestaan uit subsidies, maar wel uit het uitrustingsgoed zelf. Uiteraard behoort ook een financieringsconstructie, waarbij een gift én een supersubsidie (ten aanzien van een klein kontrakt) gecombineerd kunnen worden met commerciële financiële voorwaarden.

Markten	1989		1990		1991		1992		1993		Algemeen	
	Totaal	%	Totaal	%	Totaal	%	Totaal	%	Totaal (8 m)	%	Totaal	%

A. EUROPA (niet EEG)

1. EVA	17		11		21		22		25		96	
		5,1 %		4,2 %		9,2 %		6,6 %		8,7 %		6,6 %
Zweden	4		5		6		7				32	
Noorwegen	3				6		5		5		20	
Finland	3				7		3		5		19	
Zwitserland	5		2		1		2		6		16	
Oostenrijk	2		2		1		5		3		13	
2. OOST-EUROPA	23		36		27		70		56		213	
		6,9 %		13,9 %		11,8 %		21 %		9,4 %		14,7 %
Polen	3		10		8		22		15		58	
USSR - GOS	8		10		5		8		15		46	
Hongarije	4		10		7				9		39	
ex-Tsjechoslowakije	2		4		5		12		11		34	
Balticum	0		0		0		9				9	
ex-Joegoslavië	2		2				0		4		9	
Bulgarije	3		0		0							
Roemenië	1		0				4				8	
Albanië	0		0		0							
3. ANDERE	2		0		0		0		1		3	
		0,6 %								0,3 %		0,2 %
Malta	2		0		0		0				3	

B. AMERIKA

1. NOORD-AMERIKA	44		33		22		33		27		159	
		13,1 %		12,7 %		9,6 %		9,9 %		9,3 %		11 %
V.S.A.	35		27		17		27		18		124	
Canada	9		6		5		6		9		35	
2. LATIJNS-AMERIKA	18		5		3		32		18		76	
		5,4 %		1,9 %		1,3 %		9,6 %		6,2 %		5,3 %
Mexico	3		2		2		4		1		12	
Chili	3						2		4		11	
Argentinië	1		0		0		4		5		10	
Brazilië	2		0		0		3		5		10	
Colombia			0		0		4				6	
Ecuador	3				0		0				4	
Uruguay	1		0		0		2				3	
Venezuela	2		0		0		0				2	
Barbados	0		0		0		2					
Bahamas	0		0		0		2				2	
Guadeloupe	0		0		0		2				2	
Porto Rico	0		0		0		2				2	
Peru	1		0		0		0				2	
Dominikaanse Republiek	0		0		0		1				2	
Guatemala	0		0		0		1					
Grenada	0		0		0		1				1	
Trinidad	0		0		0		1					

Markten	1989		1990		1991		1992		1993		Algemeen	
	Totaal	%	Totaal	%	Totaal	%	Totaal	%	Totaal (8 m)	%	Totaal	%
Bolivië	1		0								1	
Guyana	0		1		0		0				1	
Cuba	0		0		0		0				1	
C. AFRIKA												
1. NOORD-AFRIKA	20		6		8		8		4		46	
		6%		3,1 %		3,5 %		2,4 %		1,4 %		3,2 %
Tunesië	6		2		2		2		1			
Marokko	7		0		3		1		2		13	
Egypte	3		2		1		2				9	
Algerije	3		1		2		1		1		7	
Libië	1		1		0		2				4	
2. ZWART-AFRIKA	32		25		16		3		7		83	
		9,6 %		9,7 %		7 %		0,9 %		2,4 %		5,7 %
Zuid-Afrika (*)	8		0		2		1		4		15	
Kenia	3		1		3		0				7	
Kameroen	4		2		0		0				6	
Tanzania	0		2		4		0				6	
Ivoorkust	2		3		0		0				5	
Burundi	1		1		2		0				4	
Senegal	1		2		1		0				4	
Togo	3		1		0		0				4	
Angola	1		2		0		0				3	
Gabon	1		2		0		0				3	
Ghana	1		1		0		1				3	
Gambia	0		1		1		0				3	
Zimbabwe	1		1		0		0					
Benin	0		2		0		0				2	
Nigeria	1		1		0		0				2	
Burkina Fasso	0		0		1		1				2	
Ethiopië	1		0		0		0				1	
Liberia	0		1		0		0				1	
Mali	0		1		0		0				1	
Mauretanië	0		0		1		0				1	
Niger	1		0		0		0				1	
Oeganda	1		0		0		0				1	
Rwanda	0		0		1		0				1	
Sierra Leone	0		1		0		0				1	
Zaire	1		0		0		0				1	
Zambia	1		0		0		0				1	
Guinea-Conakry	0		0		0		0				1	

(*) Het aantal aanvragen m.b.t. Zuid-Afrika beantwoordt niet aan de werkelijkheid daar, als gevolg van de EG-boycot tegen dat land, de bedrijven destijds aangeraden werd geen aanvragen in te dienen.

Markten	1989		1990		1991		1992		1993		Algemeen	
	Totaal	%	Totaal	%	Totaal	%	Totaal	%	Totaal (8 m)	%	Totaal	%
D. AZIE												
1. NABIJE EN MIDDEN OOSTEN	48	14,3 %	27	10,4 %	30	13,1 %	30	9 %	42	14,5 %	177	12,2 %
Saoedi-Arabië	14		5		7		6		8		40	
V.A.E.	13		3				5		7		31	
Turkije	4		6		2		1		8		21	
Israël	1		3				4		3		14	
Bahrein	2		3		2		3		3		13	
Koeweit	4		2		2		2		1		11	
Cyprus	4		2				0		2		11	
Iran	0		1		3		3		5		12	
Syrië	1		0				3				6	
Qatar	3				0		0				5	
Jordanië	0		0		2		2				5	
Libanon	0		0		2						4	
Irak	2		0		0		0				2	
Oman	0		1		0		0				2	
2. VERRE OOSTEN	127	37,9 %	110	42,5 %	100	43,7 %	131	39,3 %	101	34,9 %	569	39,3 %
Japan	20		23		16		19		6		84	
Hong-Kong	19		17		10		15		14		75	
Singapore	18		15		9		19		13		74	
Thailand	15		7		10		18		10		60	
Taiwan	15		11		11		8		12		57	
Republiek Korea	9		12		10		11		8		50	
Maleisië	7		6		6		8		10		37	
Indonesië	8		5						7		34	
V.R. China	8		4		4		8		3		32	
Filippijnen	5		5		3				3		23	
India	2		3		3		4		3		14	
Pakistan	1		0		4						9	
Vietnam	0		1		3				4		9	
Sri Lanka	0		0		2		1		2		5	
Nepal	0		1		0						2	
Cambodja	0		0		1		0		1		2	
Laos	0		0		1		0				1	
Mongolië	0		0		0						1	
E. OCEANIE	4	1,2 %	6	2,3 %	2	0,9 %	4	1,2 %	8	2,8 %	24	1,7 %
Australië	1		3		1		3		5		13	
Nieuw-Zeeland	1		3		1		1		3		9	
Nieuw Caledonië	1		0		0		0				1	
Papoea Nieuw-Guinea	1		0		0		0				1	
ALGEMEEN TOTAAL	335	259		229		333		289		1.446		

AANVRAGEN VAKBEURZEN VOOR 1991

SECTOR	AANTAL AANVRAGEN	BEDRAG AANVRAAG
Textiel	192	33,39 %
Kleding	105	18,26 %
Fabrimetal Sectoren		
– Machines	29	5,04 %
– Transport	11	1,91 %
– Kleine apparaten	15	2,61 %
– Electriciteit, electronica, informatica	3	0,52 %
Meubel	50	8,70 %
Voeding + Horeca	27	4,70 %
Geschenken + Juwelen	10	1,74 %
Uitgeverijen + Papierwaren	33	5,74 %
Algemene beurzen	29	5,04 %
Bouw	28	4,87 %
Volksgezondheid	1	0,17 %
Chemie-plastiek-cosmetica	24	4,17 %
Landbouw	7	1,22 %
Vrije Tijd-Sport-Spelen-Diversen	11	1,92 %
TOTAAL	575	100,00 %

AANVRAGEN VAKBEURZEN VOOR 1991

1. Aantallen

1991 : 575

2. Geografische Spreiding

EG	561	97,58 %
Duitsland	329	57,22 %
Frankrijk	149	25,92 %
Nederland	34	5,91 %
Italië	21	3,65 %
Verenigd Koninkrijk	15	2,61 %
Denemarken	5	0,87 %
Spanje	8	1,4 %
Niet-EG-landen	14	2,42 %
Tsjechoslovakije	6	1,04 %
Zwitserland	6	1,04 %
VAE	1	0,17 %
Japan	1	0,17 %

AANVRAGEN VAKBEURZEN VOOR 1992

SECTOR	AANTAL AANVRAGEN	BEDRAG AANVRAAG
Textiel	181	37,47 %
Kleding	83	17,18 %
Machines	55	11,39 %
Meubelen	36	7,45 %
Uitgeverijen/Papierwaren	27	5,59 %
Geschenken/Juwelen	21	4,35 %
Voeding/Horeca	16	3,31 %
Algemene Beurzen	15	3,11 %
Vrije Tijd/Sport/Spelen/Diversen	10	2,07 %
Landbouw/Tuinbouw	9	1,86 %
Kleine apparaten	8	1,66 %
Electriciteit/Electronica/Informatica	6	1,24 %
Transport	5	1,04 %
Volksgezondheid	5	1,04 %
Bouw	4	0,83 %
Chemie/Plastiek/Cosmetica	2	0,41 %
TOTAAL	483	100,00 %

GOEDGEKEURDE AANVRAGEN VOOR VAKBEURZEN 1992

1. Aantallen

1992 : 483

2. Geografische Spreiding

EEG	459	95,03 %
Duitsland	214	44,31 %
Frankrijk	119	24,64 %
Nederland	68	14,08 %
Italië	27	5,59 %
Verenigd Koninkrijk	25	5,18 %
Spanje	6	1,24 %
Niet-EG-landen	24	4,97 %
Zwitserland	9	1,86 %
Polen	6	1,24 %
Japan	6	1,24 %
Slovakije	1	0,21 %
VSA	1	0,21 %
Zweden	1	0,21 %
TOTAAL	483	100,00 %

2. Bespreking

Algemene bedenkingen en vragen

De heer H. Suykerbuyk vindt de bijlage van het Programma 51.4 (Buitenlandse Handel en Exportbevordering) zeer belangrijk en verhelderend.

Zo blijkt uit de geografische en chronologische analyse van de aanvragen om financiële steun, de dominerende invloed van het Verre Oosten.

Een volgende opmerking handelt over de overdracht van kredieten. De heer L. Van Nieuwenhuysen stelt vast dat in dit zeer belangrijke jaar voor de VDBH nog niet alle kredieten ingevolge het Sint-Michielsakkoord zijn overgedragen. De minister stelt dat alle kredieten en extra-middelen consequent zijn overgeheveld binnen de respectieve bevoegdheden die zijn overgedragen. Deze begroting is de consequente vertaling van de nieuwe bevoegdheden.

De relatie tussen buitenlandse handel en de sterkte van onze munt wordt meermaals gesteld. De heer P. Van Grembergen vraagt zich derhalve af of de minister over gegevens beschikt die aantonen dat de feitelijke devaluatie van onze frank (sinds medio 1993) een aantoonbare aanzwengeling van onze buitenlandse handel meebrengt en in welke mate ?

Op welke manier zijn de Gemeenschappen en Gewesten bij het muntbeleid. Moet er niet aan worden gedacht om ook op dat vlak de mogelijkheid te scheppen om onze standpunten structureel aan bod te laten komen ?

De minister beschikt ter zake over geen cijfers maar er is een gevoel van lichte heropleving. Inzake het muntbeleid heeft Vlaanderen wel een zekere betrokkenheid via de interministeriële conferentie van Financiën en Begroting maar over een echte hefboom beschikken we niet. We zitten wel met de antithese dat het muntbeleid, dat een grote invloed heeft op de export, nationaal wordt uitgestippeld, maar dat de export een typisch Vlaams fenomeen is. De Vlaamse bedrijven die in de vuurlijn liggen, beklagen zich vaak over het gevoerde muntbeleid.

Op de vraag van de heer J. Ulburghs of er nog contacten zijn met de landen, die onder embargo vallen, en waaraan België meewerkt, antwoordt de minister ontkennend. Wel worden er contacten gelegd met die nieuwe door de internationale gemeenschap erkende staten.

Regionale statistieken

Het ontbreken van regionale statistieken is in deze commissie reeds vaak aangehaald. Ook nu maken de heren A. Kempinaire, H. Suykerbuyk en L. Van Nieuwenhuysen daarover opmerkingen.

De minister van Economische Zaken stelde reeds in 1990 voorop dat er contact zou worden opgenomen met de Gewesten om, „van zodra de inventaris van de moeilijkheden op het niveau van de NIS afgewerkt is, de toegankelijkheid van de op het NIS beschikbare gegevens samen te bespreken.”

We zijn nu eind 1993 en van een begin van regionalisering van de statistiek is nog steeds geen sprake, aldus de heer H. Suykerbuyk.

Dat wordt beaamd door de heren A. Kempinaire en L. Van Nieuwenhuysen die vragen of daar iets aan wordt gedaan.

De minister geeft toe dat er een grote discussie is over de functie van het NIS ter zake. Er bestaat wel een document van de Planningsdienst, document dat werd meegedeeld en waardoor voor een aantal sectoren cijfers ter beschikking staan. Er is door de VDBH overigens contact genomen met het NIS om te vragen welke regionale elementen ter beschikking staan. Dat blijkt heel wat te zijn maar men kan niet echt spreken van Vlaamse statistieken. De statistieken bij de BTW-administratie, die nu ook apart beschikbaar zijn, kunnen ook worden aangevoerd als kern van zogenaamde Vlaamse of regionale gegevens.

Handelsattachés

Meerdere leden stellen hierover diverse vragen. De heer H. Suykerbuyk stelt vast dat, als gevolg van de **Sint-Michiels**-akkoorden, de VDBH in een nieuwe fase treedt.

Wat betreft de geografische verdeling (standplaatsen) van de nationale handelsattachés rijst de vraag of er **samenwerkingsakkoorden** hieromtrent moeten worden afgesloten met de andere gewesten, met andere woorden is men verplicht samen te werken of bestaat de mogelijkheid dat er bijvoorbeeld van beide gewesten 1 handelsattaché in dezelfde stad of land werkzaam is ?

Er is ook de vraag naar de onduidelijkheid van het statuut dat nooit waterdicht kan zijn, zolang de handelsattachés ressorteren onder de Belgische ambassadeurs, want deze zullen vaak niet aanvaarden dat die handelsattachés afhankelijk zijn van de Vlaamse minister en er naar handelen.

Ook de heer L. Van Nieuwenhuysen heeft vragen over de geografische spreiding van deze attachés en hij verwijst ter zake naar de studie van professor Cuyvers. Het lid wil weten of de spreiding zal worden gerealiseerd door één globale maatregel of gefaseerd zal verlopen en op grond van welke criteria de keuze van de standplaatsen zal verlopen. Hij heeft ook zijn twijfels over de vooropgestelde samenwerking : zullen Waalse attachés de Vlaamse dossiers goed beheren en vice-versa ? In hoever kan dit werken en spreker citeert uit een interview met een federale attaché in Casablanca, die stelt zijn regio steeds te laten prevaleren.

Hetzelfde lid heeft dan nog een vraag over het posteren van een handelsattaché van het Vlaamse Gewest in Kaapstad en een van de federale overheid in Johannesburg. Wat zijn hier de bedoelingen ?

Hierop sluit de heer A. Kempinaire aan met een aantal kritische kanttekeningen over hoe de coördinatie ter zake gaat verlopen en de hulp aan de bedrijven zal worden verstrekt. Spreker vreest dat de bedrijven het slachtoffer gaan zijn van deze organisatorische en administratieve verwarring, volgens hem het gevolg van de onzalige splitsing van Buitenlandse Handel, splitsing die spreker betreurt en die economische ondoeltreffendheid zal veroorzaken ; er zijn nu drie instellingen, drie Raden van Bestuur en drie soorten handelsattachés : dit wordt ingewikkelder, disparater en **bureaucratischer** dan ooit en spreker geeft het voorbeeld voor twee handelsmissies, die tegelijkertijd China bezochten, één namens de federale regering, en één namens de Vlaamse regering. De heer L. Van Nieuwenhuysen vraagt of hierover bij de federale instanties protest is aangetekend, omdat blijkt dat deze ook beslisten te gaan, toen ze weet kregen van de Vlaamse missie.

Wat dit laatste probleem betreft deelt de minister mee dat de Vlaamse missie zich eerder had geconcentreerd op de kleinere handelscentra en de federale missie voornamelijk op de grote centra (Peking, Shanghai).

In zijn inleiding heeft de minister een beeld opgehangen van de bevraging bij de attachés, naar welke dienst ze zouden willen overstappen : 64 willen naar de VDBH (65 %) 40 naar Wallonië (32 %), 4 naar Brussel (12 %). Sommige franstalige Vlamingen hebben voor de VDBH gekozen.

Deze 64 vormen samen met 8 reeds aangeduide en 5 nog te benoemen mensen, in het totaal een kader van 77 economische vertegenwoordigers (handelsattachés) en Gemeenschapsattachés.

Een prefiguratie van de standplaatsen van de economische vertegenwoordigers vindt u in bijlage bij dit verslag.

Wat het statuut van de handelsattachés betreft, deelt de minister mee deze mag altijd contractueel in dienst zijn, maar dat er wordt gezocht naar een statuut sui generis. Hun verblijfplaats binnen de Belgische ambassades brengen nog altijd wel een dubbelzinnige situatie mee, maar daar is niet altijd één lijn in te trekken en de minister geeft ter zake een aantal voorbeelden die wijzen op uitstekende samenwerking met Waalse attachés, die hun hoofdzakelijke Vlaamse dossiers prima beheren, en anderzijds ambassadeurs van de Nederlandse taalrol die zich tegenover de VDBH oubollig-administratief opstellen.

De minister geeft daarvan voorbeelden. Hij meent dat het departement van Buitenlandse Zaken en sommige ambassadeurs zich er nog onvoldoende van bewust zijn dat ze moeten denken en handelen in de geest van de nieuwe gefederaliseerde structuur en ook ten dienste moeten staan van de Gemeenschappen en hun ambtenaren en/of medewerkers. Soms worden er ter zake vanuit de ambassades (vergeefse) achterhoede gevechten geleverd, maar het moet duidelijk zijn dat iedereen (ook de politieke wereld) de nieuwe Grondwet moet aanvaarden en er zich consequent naar dient te gedragen.

Onderhandelingen over een statuut zijn nu bezig met buitenlandse zaken, maar de minister waarschuwt voor een al te principiële benadering : in sommige gevallen, zoals in de arabische landen, kan het voordelig zijn vanuit de Belgische koepel te werken terwijl het in meer regionaal denkende plaatsen (Barcelona) beter is om niet onder Belgische vleugels te werken en hij pleit derhalve voor een pragmatische benadering.

De samenwerking met Waalse handelsattachés in Marseille, Birmingham, Manchester, Wenen en Stockholm heeft prima gefunctioneerd en door sommige van die handelsattachés werden meer dan 2/3 Vlaamse dossiers behandeld. Voor Wenen wordt gedacht aan een grote Vlaamse staf, met een nieuwe Vlaamse handelsattaché, een culturele attaché, en daarbij nog een medewerker van uit het VCGT.

De minister bevestigt verder nog dat, waar er maar een handelsattaché kan worden gepost, er met Wallonië afspraken dienen gemaakt : die samenwerking is in voorbereiding en het is niet onmogelijk dat een bepaalde samenwerking zal dienen te worden verrekend.

De keuze van de standplaatsen voor deze attachés berust op vijf criteria :

1. de exportcijfers voor 1992 naar die betrokken landen ;
2. aantal verzoeken voor een bepaald land bij de provinciale kantoren ;
3. het aantal aanvragen van financiële tegemoetkomingen ;

4. informele bevraging bij de bedrijven en betrokken markten ;

5. informeel model studie van professor Cuyvers.

Wat de vraag over de standplaatsen in Zuid-Afrika betreft, repliceert de minister dat er te weinig potentieel cliënteel aanwezig is om twee attachés in Johannesburg te plaatsen. Het draagvlak is te klein maar dat kan veranderen als het democratiseringsplan volledig van de grond is, en de economische heropleving een feit wordt.

Handelsattachés Gewest Brussel

Aansluitend bij het vorige onderwerp, vragen de heren J. Ulburghs en L. Van Nieuwenhuysen hoe het zit met de samenwerking met Brusselse bedrijven. De heer J. Ulburghs wijst er op dat in Brussel het economische leven vervlaamt : tot wie moeten die bedrijfsleiders zich wenden ? De heer L. Van Nieuwenhuysen heeft de indruk dat de minister zich niet wil moeien in de Brusselse problematiek wat dit punt betreft. Nochtans zou het Gewest Brussel ook Vlaamse handelsattachés moeten aanwerven.

De minister bevestigt dat meer en meer Brusselse bedrijven beroep doen op de VDBH en ze worden daar ook ter dege geholpen. Op de vraag van beide leden of die hulp alleen geldt voor prospectie of ook voor subsidies antwoordt de minister dat aan deze bedrijven, die zich tot de VDBH wenden, gans het dienstenpakket wordt aangeboden.

Multisectoriële missies

In het (voorstel van) Aktieprogramma '93 van de VDBH kunnen we vaststellen dat de nadruk ligt op multi-sectoriële missies. In hoeverre zijn deze een succes, aldus een vraag van de heer H. Suykerbuyk.

De minister deelt mee dat er een evaluatienota over deze missies in de maak is. De commissie beslist deze nota later apart te bespreken, zo gauw ze beschikbaar is.

Betrekkingen met Nederland

Wat de betrekkingen met Nederland betreft, wordt steeds gesteld dat deze markt moeilijk doordringbaar is. Eén van de voorgestelde akties van het programma '93 had betrekking op de interregionale samenwerking rond het thema "onderaanneming in de bouw,,,".

Het interesseert de heer H. Suykerbuyk bijzonder welk gevolg hieraan is gegeven, des te meer omdat juist de bouwsector in Nederland een sterk afgeschermd markt vormt.

De minister verwijst naar de steun aan Vlaamse bedrijven die Nederlands-Brabant en Limburg actief zijn in de bouwsector. Ook werd een gezamenlijke missie met de Kamers van Koophandel voor Nederlands Limburg naar Duitsland georganiseerd.

Exportadviseurs

Er is in de begroting 16,5 miljoen frank uitgetrokken voor de exportadviseurs, maar die schijnen nog niet benoemd te zijn, aldus een vraag van de heer L. Van Nieuwenhuysen. Wordt hiervan werk gemaakt ?

De minister vindt deze vraag terecht en verzoekt de VDBH de nodige procedure verder door te voeren.

Economische vertegenwoordigers

In het begrotingsdocument van de VDBH vinden we voor de economische vertegenwoordigers maar één bedrag, aldus de heer L. Van Nieuwenhuysen, die dit graag had opgesplitst gezien.

Provinciale kantoren

De bestaffing van de provinciale kantoren is volgens de heer L. Van Nieuwenhuysen tamelijk ongelijk. Het provinciaal kantoor van Antwerpen heeft 40 percent van het totaal personeel in dienst en het lid wil hiervan de reden kennen.

Volgende gegevens worden meegedeeld :

De personeelsbezetting gebeurt à rato van de behoeften, die het gevolg zijn van de aanvragen van de bedrijven en de activiteit die daaruit volgt.

Uitrustingsgoederen aan te duiden landen

De heer L. Van Nieuwenhuysen vindt het bedrag van 45 miljoen frank, ingeschreven op basisallocatie 54.01, aan de magere kant om de beoogde doelstelling te bereiken.

Daar kan de minister inkomen, maar het bedrag kan wel als voldoende worden beschouwd als men dat ziet vanuit de typische KMO-benadering van de VDBH. Het gaat hier natuurlijk om een beginfase, en het bedrag kan later worden opgetrokken.

Promotie NDAL TP

Zal de NDALTP een bepaald aandeel van haar promotie voorbehouden voor Vlaamse bedrijven in die sector, aldus een vraag van L. Van Nieuwenhuysen, die ook wil weten of deze instelling zal samenwerken met de VDBH.

De minister bevestigt dat de NDALPT zal worden geregionaliseerd (streefdatum 1 januari 1994), en terecht want de voedingssector maakt bestendig gebruik van deze dienst. Voor het aspect exportbeoordeling zal deze dienst samenwerken met de VDBH.

FIOC- VD BH-Samen werking

De heer L. Van Nieuwenhuysen wil weten in hoever promotoren van het FIOC zullen samenwerken met de VDBH, vooral op plaatsen waar geen handelsattachés zijn.

De minister meent dat het inderdaad is aangewezen dat FIOC-promotoren en handelsattachés tot een zekere samenwerking komen en mekaar taken waarnemen vooral op plaatsen waar ze alleen zijn. Dus de 77 Vlaamse attachés zijn gehouden samen te werken met FIOC-promotoren op plaatsen waar maar een van beiden een post bezetten.

Export-plus-programma

De 25 miljoen frank die wij besteden voor dit programma steekt schril af tegen de 250 miljoen frank die Wallonië op deze allocatie inschrijft, aldus de heer L. Van Nieuwenhuysen, die ook klachten heeft opgevangen over de lange wachttijden om hierover informatie te ontvangen.

De minister stelt dat iedere Gemeenschap zelf moet weten wat er ter zake dient gedaan en hoeveel moet worden besteed. Voor onze behoeften leek 25 miljoen frank wel genoeg.

BDBH

Tot slot maakt de heer L. Van Nieuwenhuysen nog een reeks opmerkingen over de BDBH.

Nog steeds is de samenstelling van de Raad van Bestuur niet in orde, een aantal leden blijven afwezig, een **directeur**-generaal zetelt wel in de Raad van Bestuur, enzovoort.

Taalkundig is het personeelskader niet in orde : er zijn 116 nederlandstaligen en 126 franstaligen. Er zou nog veelvuldig overlapping van het werkterrein zijn, bijvoorbeeld inzake rentesubsidies.

De minister deelt ter zake mee dat de onderhandelingen voor de samenstelling van de Raad van Bestuur aan de gang zijn en verwacht kan worden dat het probleem voor het einde van het jaar is opgelost. De overlapping van de werkterreinen van BDBH en VDBH is nu praktisch nihil, daar de **regionalisering** van de dienst zich doorzet, wat de actieprogramma's betreft is er eigen initiatiefrecht, maar de samenwerking en de concordantie zijn groeiende tussen beide diensten. Er rest nog wel het probleem van het taalevenwicht in de diensten.

Economische en technische samen werkingsakkoorden

De heer A. Kempinaire wenst te weten of de bestaande economische en technische samenwerkingsakkoorden verder zullen blijven bestaan. Wat is de rol van de regio : heeft Vlaanderen de bedoeling nieuwe akkoorden af te sluiten of zijn er reeds afgesloten ?

De minister deelt mee dat de federale regering deze bevoegdheid voor zich opeist, hoewel dit nu grotendeels een gewestelijke zaak is, maar de vroegere akkoorden zijn door België afgesloten en bevatten ook bepalingen, vallend onder de federale bevoegdheid.

De Vlaamse regering heeft de mogelijkheid om, in overleg met de federale regering, deze akkoorden te wijzigen.

Prins Filip en de VDHB

Op de vraag van de heer J. Ulburghs of het mogelijk is dat prins Filip, in zijn nieuwe hoedanigheid, een VDHB missie zou leiden, antwoordt de minister bevestigend.

B. STEMMING

Ter stemming gebracht worden de aan de Commissie toegewezen decreetsartikelen en programma's (bevoegdheden minister J. Sauwens) met acht stemmen eenparig aangenomen.

Met eenzelfde stemming stelt de Commissie de conformiteit vast tussen de administratieve begroting en de inhoud en de doelstellingen van de algemene uitgavenbegroting.

De verslaggever,

De voorzitter,

D. VAN DER MAELEN

S. DE CLERCK

BIJLAGE

**PREFIGURATIE STANDPLAATSSEN
VLAAMSE ECONOMISCHE VERTEGENWOORDIGERS**

EUROPESE GEMEENSCHAP

Duitsland	Berlijn	V (*)
	Hamburg	V
	Keulen	V
	München	V
	Stuttgart	V (*)
Frankrijk	Bordeaux	V
	Lyon	V (*)
	Parijs	V
	Rijsel	V
	Straatsburg (+ Lux.)	V
Nederland	Den Haag	V
Verenigd Koninkrijk	Edinburgh	V
	Londen	V (*)
	Manchester	V
Italië	Milaan	V (*)
	Rome	V
Spanje	Barcelona	V (*)
	Madrid	V
Denemarken	Kopenhagen	V
Portugal	Lissabon	V
Griekenland	Athene	V
Ierland	Dublin	V
<hr/> TOTAAL		22

EFTA

Zwitserland	Bern	V
Zweden	Stockholm	V
Oostenrijk	Wenen	V (*)
Finland	Helsinki	V
	(+ Estland)	
Noorwegen	Oslo	V
<hr/> TOTAAL		5

MIDDEN- EN OOST-EUROPA

Polen	Warschau	V
Hongarije	Boedapest	V
Tsjechië	Praag	V (*)
	(+ Slovakije)	
Russ. Federatie	Moskou	V
	St.-Petersb.)	
	(+ Letl., Lit.)	
Bulgarije	Sofia	V
	+ Roem.)	
Slovenië	Ljubljana	V
	(+ rest ex-Joeg. + Alb.)	

Oekraïne	Kiev	V
TOTAAL		8

NOORD-AMERIKA/NAFTA

VSA	Atlanta	V
	Chicago	V
	Los Angeles	V
	New York	V
	Washington	V
Canada	Montreal	V
	Toronto	V
Mexico	Mexico	V
TOTAAL		8

LATIJS-AMERIKA

Brazilië	Sao Paulo	V
Argentinië	Buenos Aires	V
Venezuela	Caracas	V
Chili	Santiago d.C.	V (*)
TOTAAL		4

AFRIKA

Egypte	Kairo	V
Ivoorkust	Abidjan	V
Marokko	Casablanca	V
Tunesië	Tunis	V
Zuid-Afrika	Johannesburg	V
TOTAAL		5

NABIJE OOSTEN

Iran	Teheran	V
Israël	Tel Aviv (+ Gaza/Jer)	V
Saoedi-Arabië	Jeddah	V
Turkije	Istanbul	V
V.A.E.	Dubai	V (*)
TOTAAL		5

AZIE

China	Peking	V
	Shanghai	V
Filippijnen	Manilla	V
Hong Kong	Hong Kong	V (*)

India	Bombay	V
	New Delhi	V
Indonesië	Jakarta	V
Japan	Osaka	V
	Tokio	V (2)
Singapore	Singapore (+ Mal.)	V
Thailand	Bangkok	V (*)
Vietnam	Hanoi (?)	V (*)
Zuid-Korea	Seoul	V
<hr/>		
TOTAAL		14

OCEANIE

Australië	Sydney	V
<hr/>		
TOTAAL		1

(*) Huidige of reeds door de Vlaamse Regering aangeduide standplaats van een Vlaamse Economische Vertegenwoordiger.